:date: 2014-11-23 02:18:14 +0200

 $\dots$:Author: Emin Reşah $\dots$:Date: <>

Ateist olsaydım isbata ihtiyacı olan bir tanrının ne kadar anlamsız bir inanç olduğunu döne döne anlatırdım. Madem tanrı o kadar büyük, neden bunu göremiyorum veya neden isbat edilmesi gerekiyor?

İsbat edilme ihtiyacı bir eksiklik. Ya soruda, ya cevapta bir eksiklik olduğunu gösteriyor. Tanrı var mıdır? sorusuna evet veya hayır demek için sayfalarca kelime üretme ihtiyacı içindeyse biri, bu soruyla değil, onun sonuçlarıyla ilgileniyor demektir. Tanrının var olması veya yok olmasının getireceği endişeyi hafifletme çabaları. Genelde işe yaramaz. Sınırsız tanrıyı sınırlı lafla tarif etmeye kimsenin gücü yetmez; var demek için de, yok demek için de.

Bu endişenin varlığının, tanrının varlığından çok daha ele gelir bir tarafı var. Hepimiz doğrudan bunu hissedebiliyoruz. *Ya varsa* veya *ya yoksa* endişesi herhalde aklı başında her insanın hayatının bir döneminde karşılaştığı bir meseledir.

Bu endişeyi tımar etmek, davranışlarımıza, hayatımıza etki ettiği yerleri görmek, soyut tanrı tartışmalarından daha önemli geliyor. Tanrının dış dünyada olup olmadığını konuşmayı bitiremem, ancak içimde onu susturamayacağımı biliyorum.

O hemen burada, her daim yanımda, her zaman yol gösteren, kaybolduğumda elimden tutan, beni sakinleştiren, doğruyu ve eğriyi birbirinden ayıran. O benim dostum, ben de onun dostu olmaya çabalıyorum.